

سعودی‌ها جنگ غزه را بردی برای فلسطینی‌ها می‌دانند

انستیتو واشنگتن آخرین نظرسنجی خود را بین ۱۴ نوامبر تا ۶ دسامبر و از جمعیت نمونه ۱۰۰۰ نفری از شهروندان سعودی انجام داد و در آن تغییر رفتار سعودی‌ها پس از جنگ اسرائیل و حماس را سنجید. طبق پاسخ‌ها به این نظرسنجی، رفتار سعودی‌ها در قبال پیامد جنگ واضح است: اکثریت (۹۱ درصد) با این اظهارنظر موافق بودند که «به‌رغم نابودی و مرگ و میر، جنگ در غزه برای فلسطینی‌ها، اعراب و مسلمانان یک پیروزی است.» و تقریباً همه (۹۶ درصد) در بُعد گسترده‌تر در مورد کشورهای جهان عرب با این پیشنهاد موافق بودند که «کشورهای عرب باید فوراً تمام روابط دیپلماتیک، سیاسی، اقتصادی و دیگر روابط خود با اسرائیل را در اعتراض به اقدام نظامی در غزه قطع کنند.» نتایج نظرسنجی در طول جنگ به دلیل تغییر شرایط میدان بسیار متغیر است؛ از جمله وقوع آتش‌بس موقت که از ۲۴ تا ۳۰ نوامبر صورت گرفت و حمله متعاقب اسرائیل به جنوب غزه. با این حال، نظرسنجی‌ای که از سعودی‌ها در ماه آگوست انجام شد را می‌توان به عنوان سنجشی از این درگیری نگاه کرد که چگونه به سرعت، حداقل به‌طور موقت، رفتارهای به‌خصوصی را تغییر داده است. در حالی که حماس به عنوان یک جنبش در میان اکثریت سعودی‌ها نامحسوب است حالا مقابل روند جدید حمایت‌های گسترده‌ای از دیگر کشورها مانند لبنان، اردن و مصر قرار گرفته است. ۱۶ درصد از سعودی‌ها می‌گویند، «حماس باید خواست نابودی اسرائیل را متوقف کند و در عوض راه‌حل بلندمدت دوکشوری را براساس مرزهای سال ۱۹۶۷ بپذیرد.» ۹۵ درصد از شرکت‌کنندگان در این نظرسنجی در پاسخ به این سوال که آیا معتقدند کشتار شهروندان به دست حماس خلاف اسلام بود یا نه، گفته‌اند که حماس واقعاً شهروندان را کشته و شهروندان اسرائیلی را هدف قرار نداده است. این دیدگاه در سراسر ۸ کشوری که انستیتو واشنگتن نظرسنجی انجام داده، نتایج مشابهی داشته است.

در حالی که اکثریت سعودی‌ها همچنان نسبت به حماس دیدگاه منفی دارند، جنگ اسرائیل و حماس، در محبوبیت این گروه تأثیر داشته است. شرکت‌کنندگان در نظرسنجی‌های اخیر، در کنار نظرسنجی‌های سال ۲۰۱۴ و ۲۰۲۱، محبوبیت روزافزون حماس را در میان سعودی‌ها در طول درگیری یا درست پس از درگیری بین حماس و اسرائیل، در کنار احتمال نابود شدن آن در طول زمان نشان داده‌اند. پس از درگیری اسرائیل و حماس در سال ۲۰۲۱، روند مستمر ۵ ساله کاهش محبوبیت حماس در عربستان سعودی، ناگهان برعکس شده (با اینکه این فقط نظر یک چهارم یا ۲۳ درصد از جمعیت کل بوده است).

در کل قبل از جنگ همدردی کمی با بخت اسرائیلی‌ها وجود داشت. حالا ۸۷ درصد با این پیشنهاد موافقت که رویدادهای اخیر نشان می‌دهند، اسرائیل آنقدر ضعیف و از داخل دوباره است که [بالاخره] روزی شکست می‌خورد. این دیدگاه برای خیلی‌ها قبل از جنگ نیز وجود داشت؛ ۷۰ درصد با پیشنهاد مشابهی موافق بودند که جنبش اعتراضی و گسترده در سال ۲۰۲۳ علیه نتانیاهو، اسرائیل را «کشوری ضعیف با شکاف داخلی» نشان داده است. در نظرسنجی آگوست که از سعودی‌ها انجام شد تنها ۵ درصد با این گزاره موافق بودند که «باید در قبال یهودی‌های جهان احترام بیشتری نشان داد و روابط با آنها را بهتر کرد.»

تهدار یک‌زمینه‌جایی که اقلیت قابل توجهی بیشتر علاقه نشان داده بودند، تشکیل روابط اقتصادی مورد تأیید بود. جنگ اسرائیل و حماس به‌طور چشمگیری میزان حمایت‌ها از روابط تجاری با اسرائیل را کاهش داده است. در حالی که سطح روابط تجاری پس از آنکه در طی سال‌ها از ۳۷ درصد در سال ۲۰۲۰ به ۴۳ درصد در نوامبر ۲۰۲۲ رشد کمی داشت، همچنان از قبل از انعقاد پیمان آبراهام بالاتر است، حمایت از چنین اظهارنظری حالا ۱۷ درصد کاهش پیدا کرده است.

در عین حال حمایت از طرح صلح با اعراب که از سر الزام شامل اسرائیل می‌شود، همچنان باقی مانده است. سه چهارم از جمعیت نمونه از مشارکت دیپلماتیک اعراب در صلح اسرائیل و فلسطین حمایت کرده‌اند که برای هر دو طرف مزیت‌هایی در مواضع میانه‌روتری ایجاد کرده است. این جنگ در تغییر دیدگاه سعودی‌ها نسبت به دیگر بازیگران در این درگیری نقش کمی داشته است. مثلاً حدود ۹۰ درصد از سعودی‌ها دیدگاه منفی نسبت به حزب‌الله دارند؛ دیدگاهی که سال‌هاست تغییر نکرده. در طول چند دهه اخیر دیدگاه‌ها نسبت به تشکیلات خودگردان به‌شدت تغییر کرده اما از زمان شروع جنگ تغییر کمی داشته است. در حالی که ۴۱ درصد گفته‌اند در سال ۲۰۱۴، دیدگاه مثبتی نسبت به تشکیلات خودگردان داشته‌اند، حالا فقط ۱۰ درصد این دیدگاه را دارند.

جیمز ام لیندزی

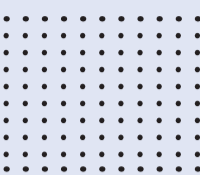
معاون ارشد اندیشکده شورای روابط خارجی

سال ۲۰۲۴، به نظر مادر همه سال‌های انتخاباتی است. بیش از دو سه جین کشور با مجموع جمعیت ۴ میلیارد نفر، شاهد رفتن مردمان شان پای صندوق رأی خواهند بود. نتایج بعضی از این انتخابات از حالا مشخص است. مثلاً شانس بالایی است که ولادیمیر پوتین، پیروزی قاطعی در اولین دور انتخابات ریاست‌جمهوری روسیه خواهد داشت که بناسست ۱۷ مارس [۲۷ اسفند] برگزار شود و این یعنی او جنگش در اوکراین را ادامه خواهد داد. اوکراین به‌نوبه خودش یکی از معدود کشورهایی خواهد بود که برخلاف برنامه پیشین، انتخابات برگزار نخواهد کرد. در اوکراین، علت این ماجرا قضاوت رئیس‌جمهور، ولودیمیر زلنسکی است که جنگ با روسیه باعث می‌شود برگزاری انتخابات، اگر نه غیرممکن، سخت باشد.

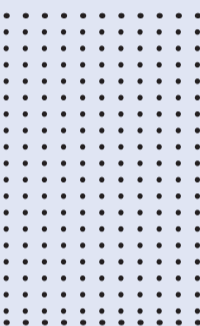
اما در بسیاری از این کشورها که سال آینده انتخابات دارند، اگر نگویم بیشترشان، نتیجه هنوز معلوم نیست. در برخی نمونه‌ها، نتایج، نه‌تنها برای کشور مورد نظر، بلکه برای همسایگان هم پیامدهایی خواهد داشت و لاقول در یک نمونه، نتیجه انتخابات برای آینده نظم جهانی‌ای که می‌شناسیم، پیامدهایی خواهد داشت. در ادامه به بررسی ۱۰ انتخابات خواهیم پرداخت که در سال ۲۰۲۴ باید آن‌ها را زیر نظر داشت. در بیشتر این نمونه‌ها، می‌دانیم که زمان برگزاری انتخابات چه زمانی خواهد بود، اما در چند نمونه، تاریخ دقیق هنوز تعیین نشده است. ممکن هم هست، فهرست انتخابات کلیدی در سال ۲۰۲۴ به طولانی‌تر شدن ادامه دهد. ریشی سوناک، نخست‌وزیر بریتانیا اشاره کرده است، احتمالاً زمانی در سال ۲۰۲۴، برگزاری انتخابات را کلید بزند، به‌جای اینکه تا سال ۲۰۲۵، زمانی که انتخابات باید برگزار شود، منتظر بماند. انتخابات برنامه‌ریزی نشده دیگر هم ممکن است با سقوط دولت‌ها سر برآورند؛ خواه با حرکت‌های معمول پارلمانی، خواه با اعتراضات خیابانی و خواه با کودتاها.

انتخابات عمومی بنگلادش ۶ ژانویه ۱۶ دی

اولین انتخابات ۲۰۲۴ ممکن است از مناقشه‌برانگیزترین‌ها باشد. نخست‌وزیر [خانم] شیخ حسین‌ه و حزب حاکم «عوامی لیگ» یا ای‌ال، در پانزده سال گذشته بر صحنه سیاسی بنگلادش مسلط بوده‌اند. آن‌ها در طول زمان، روزبه‌روز بیشتر دموکراسی بنگلادش را تخریب کرده‌اند. چنان که اندیشکده فریدام هاوس می‌گوید، ای‌ال، «قدرت سیاسی را با

نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که تقریباً از هر ۱۰ هندی، هشت نفر عملکرد مودی را تأیید می‌کنند؛ عددی که عملاً هر رئیس دولت دموکراتیک دیگری از خدایش است داشته باشد

آزار مداوم مخالفان، آن‌هایی که متحد این مخالفان تصور می‌شوند، رسانه‌های منتقد و صداهای جامعه مدنی، تجمیع کرده است.» بیشتر توجه ای‌ال روی سرکوب حزب مخالف، حزب ملی گرای بنگلادش یا بی‌ان‌بی متمرکز بوده است. طبق برخی تخمین‌ها، نیمی از ۵ میلیون عضو بی‌ان‌بی حالا از سوی دولت به این جرم و آن تخطی متهم شده‌اند. بیشتر رهبران حزب در زندان هستند. پاسخ بی‌ان‌بی این بوده است که از حامیانش بخواهد، انتخابات ژانویه را تحریم کنند. استدلال بی‌ان‌بی سراسر است: نتیجه انتخابات از قبل تعیین شده و مشارکت در انتخابات به آن مشروعیت خواهد داد. ایالات متحده ماه‌هاست که به شیخ حسین‌ه فشار آورده است تا انتخاباتی آزاد و منصفانه برگزار کند. این فشارها شامل عدم صدور ویزا برای مقامات بنگلادشی که انتخابات دموکراتیک را تخریب کرده‌اند، بوده است. این فشار هنوز به نتیجه نرسیده و شیخ حسین‌ه ادعا کرده است دولت باید در تلاش است او را با زور از قدرت کنار بزند. با خصومتی که دولت به مخالفان نشان داده، تعجبی ندارد که خشونت سیاسی در بنگلادش در حال رشد بوده است. در مجموع، انتخابات بنگلادش، باز هم شواهد بیشتری ارائه می‌دهد از این حقیقت که کشورها می‌توانند انتخابات برگزار کنند، بدون اینکه لزوماً ارزش‌های دموکراتیک را بپذیرند.

انتخابات ریاست‌جمهوری تایوان ۱۳ ژانویه ۲۳ دی

رقابت بین سه شهردار سابق برای ریاست‌جمهوری تایوان می‌تواند پیامدهای عظیم ژئوپلیتیک داشته باشد. سالی اینگون، در حال به پایان رساندن دوره دومش در این مسند است. طبق قانون، او نمی‌تواند برای دور سوم بیاید. سوال این است که چه کسی جانشین او خواهد شد؟ بیشترین شانس به‌نظر برای لای چینگ‌ته، معاون اول و هم‌حزبی سالی در حزب پیش‌روی دموکراتیک یا دی‌پی‌پی است. او بیشتر شهردار محبوب تاینان، چهارمین شهر بزرگ تایوان بوده است. رقیب اصلی لای، هو یو‌ای، از حزب کومینتانگ یا کی‌ام‌تی و کو ون جیه، بنیانگذار حزب «مردم تایوان» یا تی‌پی‌پی است. هو، شهردار سابق شهر نیوتایپه است و کو، در شهر همسایه، تایپه، پایتخت تایوان، شهردار بوده است. ماه گذشته، کی‌ام‌تی و تی‌پی‌پی تلاش کردند توافقی برای ائتلاف حاصل کنند تا شانس‌شان برای ممانعت از رسیدن لای به ریاست‌جمهوری را افزایش دهند؛ اما این توافق به

سرعت فروپاشید. این اتفاق برای چین خبر نامطلوبی بود. چین، دی‌پی‌پی را تهدیدی برای سیاست «یک چین واحد» خود می‌بیند، به‌رغم اینکه دی‌پی‌پی، همانند کی‌ام‌تی و تی‌پی‌پی، مخالف درخواست برای اعلام استقلال تایوان است. پکن ارتباطات رسمی با دی‌پی‌پی را بعد از پیروزی سالی در سال ۲۰۱۶ متوقف کرد و هنوز هم دست برنداشته است. تمایل دی‌پی‌پی به تقویت نیروهای دفاعی تایوان و حرکتش به سمت نزدیک‌تر شدن به ایالات متحده، تنش‌ها را بیشتر هم کرده است. پکن در تعاملش با تایوان در روزهای منتهی به انتخابات، نسبتاً خوددار بوده است. اگر لای رئیس‌جمهور شود، ممکن است این وضعیت تغییر کند.

انتخابات عمومی پاکستان ۸ فوریه ۱۹ بهمن

انتخابات گاهی به تعویق می‌افتند. پاکستان نمونه آن است. در ماه اوت، شهباز شریف، نخست‌وزیر مستقر، خواستار انحلال پارلمان پاکستان شد. قرار شد انتخابات جدید در فاصله ۹۰ روز برگزار شود اما کمیسیون انتخابات پاکستان انتخابات را به تعویق انداخت؛ اول به ژانویه ۲۰۲۴ و بعد به ۸ فوریه ۲۰۲۴. کمیسیون ادعا کرد، برای آمادگی جهت رأی‌گیری، نیاز به زمان بیشتری دارد. دلیل مهم‌تر این است که پاکستان حدود دو سال است درگیر آشوب سیاسی است. در آوریل ۲۰۲۲، پارلمان پاکستان، نخست‌وزیر عمران خان، ستاره سابق کریکت را با رأی عدم اعتماد برکنار کرد. خان، به جای اینکه بازنشسته شود، رهبری اعتراضاتی را به دست گرفت که به دنبال برکنار کردن شریف، جانشینش بود. خان خیلی زود با سرکوب هوادارانش توسط ارتش پاکستان و اتهام رشوه از سمت دادستان‌های پاکستان مواجه شد. خان این اتهامات را رد کرد اما به‌سرعت مجرم شناخته و به ۳ سال زندان محکوم شد. سپس در ماه نوامبر، اتهام افشای اسرار دولتی به او زده شد. دولت، شبکه‌های تلویزیونی را از نشان دادن تصویر خان منع کرده است. او اخیراً این ممنوعیت را دور زد؛ با استفاده از هوش مصنوعی، سخنرانی آتشینی ساخت که صدای او را تقلید می‌کرد و آن را در اینترنت بین هوادارانش پخش کرد. هر کس نخست‌وزیر بعدی پاکستان شود، کارهای بسیار و سنگینی را روی میز کارش خواهد یافت. این کشور مسلح به سلاح هسته‌ای با ۲۳۰ میلیون نفر جمعیت، اوایل امسال به‌سختی توانست از ناکامی در پرداخت بدهی‌های خارجی‌اش بگریزد. تورم ۳۰ درصد است و قطع برق، اتفاقی معمول شده است.

VOTE

۱۰ انتخابات

۲۰۲۴

